

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΟΛΕΜΟΙ ΓΙΑ ΤΑ... ΜΑΛΛΙΑ!

Το κήρυγμα ενός φαλακρού αρχιεπισκόπου κι' η συνέπειές του. — Πόλεμος κατά των μαλλιών! — Το παράδειγμα του 'Ιησού Χριστού.— Ο άφορισμός των...μαλλιάρων!— Πώς οι άνθρωποι χαιρέτουσαν τους ανωτέρους των, ξεριζώνοντας μια τρίχα των μαλλιών τους... — 'Η αξίωσις ενός επισκόπου της 'Αμιένης. — Το κούρεμα των αυλικών με το... σπαθί! — Ο Λουδοβίκος ο 'Εβδόμος κι' η γυναίκα του.— Πώς χώρισαν, κτλ. κτλ.

ΦΑΛΩΣ υπάρχουν λογής-λογής τοίλλες, στον κό-
μο, πού, ποιά λίγο, ποιά πολύ, έχουν σχέση με τ' ανθρώ-
πινο κεφάλι... Υπάρχει, όμως, και μία, πού αναφέρεται
στο ίδιο το κεφάλι. Και ειδικότερα, στα μαλλιά...

Γιατί η φύσις έδωσε στον άνθρωπο τ'α μαλλιά; Για να
τ' αφήνει, ή για να τ'α κόβει; Σήμερα πού η γυναίκες έ-
λυσαν το ζήτημα αυτό και περνούν άπ' τ'α μαλλιά τους το
φαλλίδι, το πρόβλημα φαίνεται άπλοώστατο, και κατατάει πλέον ζήτη-
μα... κορυφώς!

Έν τούτοις, έπληξε έπαχθι πού το ζήτημα αυτό άναστάτωσε την
άνθρωπότητα, και τον κορυφά τον είχε άντιζατωστήσει δ... δίμοιος! 'Αν,
τί για τ'α μαλλιά και τις πλεξούδες, κοβόταν τότε το ίδιο το κεφάλι...

Ο άνθρωπος πέρασε και θ'α περάσει άκόμα, από πολλών ειδών πο-
ριών, θ'α τ'ο κακό περιφρονότα, τοιάχιστον, σ'τα μαλλιά των γυναι-
κών, θ'α ήταν κάποιος ίσοφροτα, 'Αλλά μάλλον για τ'α μαλλιά τους
κι' οι άντρες! Είνε γνωστή ή έξοφρασι πού λέμε «παρά τριχά» — έ-
πενοώντας ότι παρά λίγο να συνέβαινε καυτί κακό... 'Ε. λοιπόν, έ-
πληξε έπαχθι πού «για μία τρίχα», γινόταν φοβερό κακό! Οι άνθρω-
ποι φανατιζόντοσταν, έμισούσαν θανάσιμα, έκοβαν με τ'ο σπαθί κεφα-
λά...

Κι' άν για τή μήτη της Κλεοπάτρας ειπώθηκε, κάποτε, ότι «άν ή-
ταν λίγο μεγαλύτερη, ο κόσμος θα είχε άλλη όψη», για έναν ιστορι-
κό άνδρα, το Λουδοβίκο τον 'Εβδόμο, μπορούσε να πη κανένας, ότι
άν δεν έκοβε τις τρίχες του κεφαλιού του, ή όψη της Εβδόκτης ίσως
νά ήταν σήμερα διαφορετική.

Κατά τ'α τέλη του ένδεκάτου αιώνου, ο Γουλι-
έλμος, ο άρχιεπίσκοπος του Ρουάν, κήρυξε τον πό-
λεμο εναντίον των κοιτών! Καθώς, όμως, ίσχυρό-
νταν οι ιστορικοί, ο άρχιεπίσκοπος ήταν γαλα-
χρός, κι' αυτό μας δίνει την έντύπωση ότι το κή-
ρυγμά του έκεινο ήταν κάπως... μεροληπτικό... Το
δένδιον είναι ότι τ'α κατ'άφρασι να προσελάνη πολ-
λοίς επισκόποις με τ'ο μένος του (ή ιστορία δεν μάς
άναφέρει άν όλοι ήσαν... φαλακροί!), κι' οι επί-
σκοποι έζέινον, υπό την ήγεσία του άρχιεπισκόπου,
συνήλθαν, σ'τα 1096, σ' έγκρισί συμβούλιου, και δια-
κήρυξαν ότι εβσοι θ'α διατηρούσαν, από δω και
πέρα, μαζονά μαλλιά, κατ'α μίν τή διάκριση της
ζωής τους, θ' άφοριζόντοσταν, μετά δέ το θάνα-
τό τους, κακιά παράκλησι για τή σωτηρία της ψυ-
χής τους, δέ θ' άπρηθύνετο στον 'Υψιστό...!

Αυτό ήταν! 'Όσοι διάβωσαν την παραπάνω προ-
κήρυξι, έννοιωσαν, πραγματικά, να... σκηνοποιή-
σι ή τρίχες της κεφαλής τους!

Η άπόφρασι των επισκόπων δημιούργησε άλη-
θινό πανδομιόνιο... Οι πιο μορφωμένοι, μάστια,
άπ' τούς άντιθέτους πρής την άποψη αυτή, συνέτα-
ξαν, εύθης άπ' την άρχη, έν' άκόλλητο έπιχειρήμα: Κι' ο 'Ιησούς Χρι-
στός διατηρούσε μαζονά μαλλιά...!

Η Έξαφι ώστόσο, των πνευμάτων, δεν ίσχυσε καθόλου να μετα-
πειθή τους άγιους πατέρας, έστω κι' άν το κήρυγμά τους έπρόκειτο
να προκάλεση έπί μαζονάν σεριάν έτών, ταραχές και σκάδαλα... 'Ο
ιστορικός Σαιν-Φουά, ο όποιος μάς άφησε μια πολύ περιεργή ιστο-
ρία περιό του κοψίματος των μαλλιών, στους άρχαίους Φράγγους, ά-
καμει για πολύν καιρό — αυτή τή φορά — την παλιά μας ετυ-
χία!...

Υπάρχουν ζηλιάρηδες, πού σπαταίνουν. Αυτοί υποφέρουν φορτικά
και μυστικά, μόνοι τους...

Υπάρχουν κι' άλλοι, πού άνίκανοι να ήτοιμείνον την τυραννία
του πάθους των, ξεπούν δέ βίαιες σκηνές και ξεαλλιάζουν σιχατά
τις άτιγες άγαπημένες των...

Και ή δυό κατηγορίες είναι άπαισιες. Προκειμένου όμως να δια-
λέξουμε άνάμεσα τους, θ'α προτιμήσουμε έξάπαντες τους πρώτους,
κάνοντας μια σύστασι θετική στους δευτέρους. Την έξησι δηλαδή:

—Μά άφού, άγαθητί μου, είναι μοιραίο να δηλητηριάσετε τή
ζωή σας με τ'ο κοιντό, όσο κι' άπαισιό αυτό πάθος σας, γιατί να δη-
λητηριάσετε συγχρόνως — με τις σκηνές σας — και τή ζωή της ά-
θώσας άγαπημένης σας!...

Λέν, πώς ή ζήλεια σκοτώνει την άγάπη. Είναι σωστό, σωστότα-
το αυτό, αλλά με τή διαφορά πώς ο ζηλιάρης σκοτώνει την άγάπη
της καλής του, με άχι και τή... δική του!...

ναφέρει ότι όχι όλίγοι μαρτύρησαν κι' έπεσαν τότε θύματα υπέρ της...
άνεξαφτηρίας των μαλλιών!...

Ποιά όμως σημασία είχαν, την έπαχθι έκεινη, τ'α μαλλιά, φαίνε-
ται κι' από μια άλλη λεπτομέρεια, πού άναφέρει ο ίδιος ο ιστορικός,
περιγράφοντας τ'α ήθη της τότε κοινωνίας: 'Εξέινον πού συναντούσε
στο δρόμο κάποιο σπουδαίο πρόσωπο και ήθελε να δώσει δείγμα του
σεβασμού του και της ήτοιμαγής του, έπρεπε να ξεριζώση μια τρίχα
άπ' τ'α μαλλιά της κεφαλής του, και να στείνη να την... προσφέρει
εύγενικά στο χαιρέτωμένο άξιοσέβαστο πρόσωπο! 'Η ένδειξι αυτή του
σεβασμού είχε την έννοια, ότι έζεινος πού χαιρέτωσε έννοιωσε πρής
τόν χαιρέτωμένο την ίδια άφοσίωσι πού είχαν και οι δοιοί — οι ό-
ποιοι, πάλι, την έπαχθι έκεινη, ήσαν ήτοιχρωμένοι να κορυφούν όλα
τά μαλλιά τους και να τ'α παραδίδουν στον άγέννητό τους... 'Ηταν, δη-
λαδή, για να τραβάη κανένας τ'α... μαλλιά της κεφαλής του, πού λέ-
με! Μα και σήμερα, πού συνήθιζουμε χαιρέτοντας να βγάζουμε το za-
πέλλο μας, το κάνουμε άντι να... ξερολλάμε, όπως τότε, μια τρίχα
των μαλλιών της κεφαλής μας...!

Το κόψιμο ζωος των μαλλιών, ένθω στην άρχη είχε διαταχθί άπ'
τους επισκόπους, μόνο για τον όχλο, σιγά-σιγά επέξετάθη και στους
εύγενείς. 'Ο Ροβέρτος, κόμης της Φλάνδρας και κάτοχος θρόνασι...
κόμης, θέλοντας να γιορτάσει τα Χριστογέννηνα του σπηριόν έτους
1109, στο 'Οσέο, παρακάλεσε τον έξισκοπό της 'Αμιένης ν'
ανάλαβη τ'α της νυκτηρινής τελετεσεσίας. 'Αλλά όταν οι αυλικοί
του Ροβέρτου μήκαν μεσ' στην έγκαλήρια, και
ζητήσαν την ίερά προσφορά, ο έξισκοπος άνήθηξε
να δώσει σ' όσους είχαν μαζονά μαλλιά! Οι αυλικοί
ήγαναν έξω φρονών! 'Ακούσε έξεσι! 'Ακούστηκε ποτέ
λοντάρι χωρίς τή γαλίτη του! Και τή λοντάρια θ'α
ήσαν έζεινοι, χωρίς τ'α ύπερήφανα μαλλιά τους, πού
οι δόστορικοί τους έαφταν με μεγαλοφροσύνη στους
ώμιους τους... 'Η αυθάδεια του έπισκόπου, τούς έ-
ζαγε θροιά — πού θροιά κι' από τ'α λοντάρια! Ρό-
τησαν, τότε, πούς ήσαν ο άναώθης έζεινος έξισκο-
πος, πού σέ ξένη έννοια φερνότανε να τέτοιον τρο-
πο... 'Όταν, όμως, άκουσαν πώς ήσαν ο Ροβέρτος
δός, ο περιφρόνος έξισκοπος της 'Αμιένης, κατεί-
αν τή γλώσσα τους... Το κόρος πού έμωρε ο lei-
τοουργός έζεινος του 'Υψιστού, ήταν τόσο μεγάλο, ό-
στε οι αυλικοί έολεσαν να βγούν άπ' την έγκαλήρια
κι' άρχισαν να κόβουν έπί τόπου, με εύθείσια τ'α
μαλλιά τους! Μερικοί μάλιστα πού δεν είχαν πρό-
χειρα φαλλίδια, τραβήξαν τ'α σπαθιά τους και τ'α
έγχειριδιά τους κι' έκοψαν υ' αυτά, ήρωικάτα, τ'α
μαλλιά τους, για να μην τριχά και χάσουν, έξε αιτί-
ας τους τις πολύτιμες τρίχες του έξισκόπου...!

'Αν προσηρήσουμε κατ'α έναν αιώνα περίπου
στην ιστορία, θ'α βρούμε τους καυτάδες για τ'α μαλ-
λιά ν' άεξαλοιοιθούν άκόμα! Κατά τ'α μέσα του δω-
δεκάτου αιώνου, ο Λουδοβίκος ο 'Εβδόμος της Γαλ-
λίας θεώρησε άφομιό να δώσει ο ίδιος το καλό πα-
ράδειγμα, σιμιοφορούμενος, πρώτος και καλύτερος, με τις περιό του
κοψίματος των μαζονών μαλλιών συστάσεις των πανηγύχων έξισκό-
πων. 'Απ' τον πολύ του ήγλο, μάλιστα, έκοψε, όχι μόνο τ'α μαλλιά
του, αλλά και τ'α γένεια του, συγχρόνως! 'Ελάτε όμως πού η γυναίκα
του, ή Λεονώρα της 'Απατίας, είχε διαφορετική γνώμη του κεφα-
λαίο αυτό της θρησκείας και της άισθητικής... 'Η κυρία αυτή δεν μπο-
ρούσε να βλέπει έτσι γυμνό το κεφάλι του άντρός της, και κάθε φορά
πού τον άντικρίζε, ξεπούσε σέ γέλια νευρικά!

Ο βασιλεύς άναγκάστηκε τότε, έπειδή ή συνήθειά της αυτή ίπε-
ρέθη κάθε όμο, να της παρατηρήσει ότι, και με μαλλιά, και χωρίς
μαλλιά, έξακολοιοιθούσε να έινε πάντα βισουλής και άντρος της, και
δεν άνεχόταν να τον γελοιοποιή... Τότε, ή έλαφροήμια βασιλίσσα,
πού έξακολοιοιθούσε να βήσση έξαφροτινά γυμνό το κεφάλι του άν-
τρός της, θέλησε με κάτι να τό... στολίση! Και τόν άπάτησε! 'Εγινε
έφορμένη του πρίγκιπας 'Αντιόχου, 'Ο Λουδοβίκος, πού από καιρό ή-
ποπιετόταν τις άπιστιές της γυναικας του, της έπρότεινε, ψυχρά, το
διαζύγιο... Αυτή ή πρότασι δεν στενωρόρησε καθόλου τή Λεονώρα, ή
όποια είχε την άναίδεια να ήποστηρίξη ότι αυτή ήταν ή άπατημένη,
διότι ένθω της είχαν ήποσχεθί για άντρα έναν ήγεμόνα, της έδωσαν
έναν... κορυφωμένο καλόγερο.

Κι' όί' αυτά, έπειδή ένας φαλακρός έξισκοπος είχε κηρύξει τον
πόλεμο κατ'α των μαζονών μαλλιών (άφού ειλόγησε, πρώτα, τή... φα-
λάκρα του!), έπειδή ένας βασιλεύς άκουσε τον έξισκοπο και είχε ξε-
ρίσει το κεφάλι και τ'α γένεια του, κι' έπειδή μια άνόητη βασιλίσσα
εύρωσθε γελοίο τον άντρα της χωρίς μαλλιά, κι' έσπευσε να τον άντι-
καταστήση μ' έναν άλλον... μαλλιάρη!

'Ο Λουδοβίκος 7ος